

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΠΑΡ. 1 Ν. 3900/2010

ΑΙΤΗΣΗ

κατοίκου

, με Α.Φ.Μ

και Δ.Ο.Υ.

*****

I. Διαδικαστικό Ιστορικό

Την 11^η Νοεμβρίου 2014 κατέθεσα την από 8 Νοεμβρίου 2014 προσφυγή μου κατά της υπ' αριθμόν _____ απόφασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Εσόδων με την οποία αποφασίστηκε η απόρριψη της ενδικοφανούς προσφυγής μου με αριθμό πρωτοκόλλου _____ με την οποία είχα ζητήσει την ακύρωση της πράξης προσδιορισμού φόρου που εκδόθηκε επί της δήλωσης φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 με αριθμό _____, με αριθμό ειδοποίησης _____ και αριθμό χρηματικού καταλόγου _____

II. Περίληψη λόγου προσφυγής

Στην ανωτέρω προσφυγή ζήτησα να μην θεωρηθεί ως φορολογητέο το εισόδημα το ποσό του ετήσιου εισοδήματος που καταναλώθηκε σε απόλυτα απαραίτητες δαπάνες διαβίωσης της πολύτεκνης οικογένειάς μου όπως η διατροφή η ένδυση κλπ, ζητώντας, κατ' εφαρμογή διατάξεων του συντάγματος, να αναγνωρισθεί ένα εξατομικευμένο αφορολόγητο όριο, όπως θα προκύψει βάσει ισχυρισμών που επικαλούμαι, ώστε να αποφύγω να καταβάλλω ποσό φόρο για το τμήμα του εισοδήματος που δαπανήθηκε σε απόλυτα αναγκαίες δαπάνες επιβίωσης.

Η φορολόγηση του τμήματος του εισοδήματος που καλύπτει τις απόλυτα αναγκαίες επιβίωσης συνιστά μείωση της δυνατότητας μου να ανταποκριθώ σε αυτές, και διακινδύνευση της επιβίωσης της πολύτεκνης οικογένειάς μου και για αυτό δεν είναι ανεκτή από το άρθρο 2 του Συντάγματος.

III. Ευρύτερος κύκλος προσώπων που επηρεάζονται

Με το ζήτημα που τίθεται με την ανωτέρω προσφυγή εξετάζεται η δυνατότητα εξατομικευμένης προσέγγισης της φοροδοτικής ικανότητας των πολυτέκνων οικογενειών αλλά όχι μόνο. Είναι αλήθεια ότι το δημογραφικό ζήτημα αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα της Ελλάδος ενώ παράλληλα η προστασία της οικογένειας αποτελεί σαφή νομοθετική επιταγή προς την εκάστοτε νομοθετική και εκτελεστική εξουσία. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω ζητείται να προσεγγιστεί η φοροδοτική ικανότητα των πολυτέκνων οικογενειών με βάση όχι μόνο την εισοδηματική κατάσταση αλλά και με το μέγεθος των πραγματικών και σημαντικά αυξημένων, σε σχέση με τον μέσο όρο, οικογενειακών δαπανών. Αυτή η προσέγγιση συνιστά εμπέδωση τόσο της επιταγής για προστασία της οικογένειας όσο και της βασικής αρχής περί συμμετοχής στα κοινά βάρη με ανάλογα τις πραγματικές δυνάμεις κάθε φορολογούμενου.

IV. Σύνομη ανάπτυξη λόγου προσφυγής

Το «αφορολόγητο όριο» στην επιβολή ενός φόρου, είναι η ονομαστική αξία τμήματος του εισοδήματος το οποίο έχει κριθεί από το ίδιο το κράτος δια του αρμοδίου οργάνου του, δηλαδή του φορολογικού νομοθέτη, ως επαρκώς ασθενές ώστε να είναι αποδεκτή η απαλλαγή από την συνταγματική υποχρέωση κοινής συνεισφοράς στις κρατικές δαπάνες.

Πρόκειται ο θεσμός του αφορολόγητου ορίου συνιστά έκφραση τόσο της αρχής της ισότητας στα δημόσια βάρη όσο και της αρχής του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, με την έννοια ότι το κράτος έχει λάβει μια απόφαση σε επίπεδο Συντάγματος: Να αποφεύγει να επιβαρύνει με φόρους τα εισοδήματα τα οποία είναι ήδη τόσο οικονομικά ασθενή ώστε η φορολογική τους επιβάρυνση να συνεπάγεται πλήρη ή υπέρμετρη οικονομική εξουθένωση τους, σε βαθμό που δεν είναι ανεκτή συνταγματικά, υπό το φως του άρθρου 2 του Συντάγματος.

Συγκεκριμένα, από την μη υπέρβαση του εκάστοτε θεσπισμένου αφορολόγητου ορίου «τεκμαίρεται» ότι δεν υφίσταται φοροδοτική ικανότητα. Μέσω δηλαδή του θεσμού του αφορολόγητου ορίου, το κράτος κάνει μια διάκριση μεταξύ των φορολογουμένων που έχουν την οικονομική δυνατότητα να συνεισφέρουν στις κρατικές δαπάνες και εκείνων που δεν μπορούν να συνεισφέρουν σε αυτές χωρίς να πληγεί καίρια το ελάχιστο επίπεδο διαβίωσής τους.

Ουσιαστικά το αφορολόγητο όριο είναι το πρωταρχικό τεκμήριο φοροδοτικής ικανότητας: το εισόδημα ή το τμήμα εισοδήματος που το υπερβαίνει **«τεκμαίρεται»** ότι αντέχει να υποστεί οικονομική θυσία υπέρ του κρατικού προϋπολογισμού. Επομένως η υπέρβαση του αφορολόγητου ορίου σε κάθε φορολογικό νομοθέτημα συνιστά τεκμήριο ύπαρξης φοροδοτικής ικανότητας.

Όμως, όπως όλα τα τεκμήρια, έτσι και αυτό **το τεκμήριο ύπαρξης φοροδοτικής ικανότητας** δεν μπορεί παρά να είναι μαχητό, δηλαδή να υπάρχει δυνατότητα ανταπόδειξης από τον θιγόμενο φορολογούμενο, διαφορετικά είναι αντισυνταγματικό, μια και τα αμάχητα τεκμήρια δεν είναι συνταγματικώς ανεκτά.

Απόρροια επομένως των ανωτέρω νομικών αρχών είναι ότι η φοροδοτική ικανότητα θα πρέπει κατ' αρχήν να διαγιγνώσκεται μέσω της χρήσης του **«αφορολόγητου ορίου»** που έχει θεσπίσει ο νομοθέτης. Όμως δεν αποκλείεται η εφαρμογή του τεκμηρίου φοροδοτικής ικανότητας ή αλλιώς «αφορολόγητου ορίου» να μην επιτυγχάνει τον σκοπό της και να θίγει συγκεκριμένες περιπτώσεις φορολογούμενων οι οποίοι **στερούνται εν τοις πράγμασι φοροδοτικής ικανότητας** αν και η προσδιορισμένη από την φορολογική νομοθεσία αξία του εισοδήματος τους υπερβαίνει το εκάστοτε «αφορολόγητο όριο».

Σε αυτές **τις οριακές περιπτώσεις** όπου το νομοθετικώς ορισμένο αφορολόγητο όριο **δεν αποδίδει την βούληση του συνταγματικού νομοθέτη να επιβαρύνει μόνο όσους έχουν φοροδοτική ικανότητα**, ο φορολογούμενος που θίγεται από την εφαρμογή του τεκμηρίου φοροδοτικής ικανότητας στην δική του περίπτωση, θα πρέπει να μπορεί να αποδείξει ότι το σύνολο ή μέρος του εισοδήματος του διατίθεται σε ανάγκες που δεν επιδέχονται περιορισμού υπέρ του κρατικού προϋπολογισμού, όπως π.χ. ανάγκες διατροφής ανήλικων τέκνων.

Τα ανωτέρω ισχύουν **κατά μείζονα λόγο** στην περίπτωση που δεν προβλέπεται η ανωτέρω διάκριση μεταξύ εισοδημάτων με φοροδοτική ικανότητα και εισοδημάτων χωρίς φοροδοτική ικανότητα.

Η ανυπαρξία αφορολόγητου ορίου δεν συνιστά άρση της συνταγματικής υποχρέωσης να διαχωριστούν τα εισοδήματα ανάλογα με τις οικονομικές τους δυνάμεις. Σε αυτή την περίπτωση ο φορολογούμενος θα πρέπει τουλάχιστον ενώπιον της δικαιοσύνης να αποδείξει το όριο της φοροδοτικής του ικανότητας ώστε αυτή να κρίνει αν το εισόδημά του, εν όλω ή εν μέρει, στερείται φοροδοτικής ικανότητας βάσει των πραγματικών ισχυρισμών που θα φέρει ενώπιον της διοικητικής δικαιοσύνης ο φορολογούμενος. Σε αυτή την περίπτωση η διάγνωση του ορίου φοροδοτικής

ικανότητας κάθε φορολογούμενου είναι ζήτημα ουσίας που μπορεί να διαγνωστεί από δικαστή ουσίας βάσει των πραγματικών ισχυρισμών που θα αποδειχθούν.

Άλλωστε, ενόψει του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, και σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του Συντάγματος, ο φορολογούμενος θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να τύχει αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας ώστε να μπορέσει να ανταποδείξει ποιο είναι το τμήμα εισοδήματος που στερείται φοροδοτικής ικανότητας στην συγκεκριμένη περίπτωση του ζητώντας να κριθεί ότι στερείται φοροδοτικής ικανότητας για αυτό, δεδομένου ότι δαπανήθηκε για απόλυτα απαραίτητες δαπάνες διαβίωσης με συγκεκριμένο τρόπο (π.χ. ανάγκες διαβίωσης ανηλίκων τέκνων).

****

Επειδή η προσφυγή μου με στοιχεία ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου έχει ασκηθεί παραδεκτά

Επειδή με την προσφυγή μου αυτή τίθενται ζητήματα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχουν συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων, ήτοι η έλλειψη φοροδοτικής ικανότητας για τμήμα εισοδήματος που δαπανήθηκε για απολύτως αναγκαίες δαπάνες διαβίωσης

Επειδή καταβλήθηκε το προβλεπόμενο από το νόμο παράβολο ύψους 300,00 ευρώ

Για τους λόγους αυτούς

αιτούμαι

- **Να** εισαχθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας η ανωτέρω προσφυγή μου ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου με στοιχεία
- **Να** γίνουν δεκτοί οι λόγοι προσφυγής που τίθενται ανωτέρω

Αντίκλητό μου ορίζω τον δικηγόρο Αθηνών Χρήστο Κλειώση του Αγγελή (ΑΜΔΣΑ 26378), κάτοικο Αθηνών, οδός Αριστείδου 9.

ΑΘΗΝΑ 14/01/2014

Ο ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΚΛΕΙΩΣΗΣ Α. ΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
Α.Μ. Δ.Σ.Α.: 26378
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 / 105 59 ΑΘΗΝΑ
ΑΦΜ: 102286696 • ΔΟΥ Α' ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛ.: 210 6212181 • ΚΙΝ.: 6943 871375

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με αριθμό καταθέσεως ΠΑ 2 19/11/2015 στις 19/11/2015

Αξιότιμοι - Αθήνα 19/11/2015
III. Πρωτοδικείο του Τμήματος
Πρωτοδικείου & Διοικητικής Εφετείας
του Συμβουλίου της Επικρατείας
Ε. ΚΟΜΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα 14/11/2015
Η Πρόεδρος του Τμήματος
Πρωτοδικείου & Διοικητικής
Εφετείας του Συμβουλίου της
Επικρατείας
Κατα
Ε. ΚΟΜΣΟΠΟΥΛΟΣ